

אסור לקרא בשעת התפלה. נא לשמור על קדושת הגליון

פניני עיני חמד

יוצא לאור ע"י בית הכנסת שכולת עין חמד - אגודת ציון

לרפואת כל חולי ע"י ובכללם ציון בן צ'חלה ולהצלחת ורפואת יהודה אריה בן רחל ברכה וב"ב

פרשת בלק - אדם לעמל יולד

"תמת נפשי מות ישרים ותהי אחריתי כמהו" (במדבר כג, י)

אברהם יצחק ויעקב.

וכן במה שאמר "הן עם פלביא יקום וכארי יתנשא (במדבר כג, כד)" פירש רש"י - בלעם התפעל שהיהודי קם בבוקר כלביא וכארי לחטוף מצוות ומזדרז להתעטף בציצית, לומר קריאת שמע ולהניח תפילין. ומאידך גיסא אומר בלעם: "ויען בלק עם ויאמר אל עבדי בלק אם יתן לי בלק מלא ביתו פסוף וזקב לא אוכל (במדבר כג, יח)" אומר רש"י למדנו, שנפשו רחבה ומחמד ממון אחרים.

נראה לבאר, "ואהבת את ה' אלקיך בכל לבבך (דברים ו, ה)" בגמרא ברכות (נד.) בשני יצרך, ביצר הטוב וביצר הרע. לעבוד את ה' ביצר הרע היינו, על ידי תכונות רעות כגון עצלות ועקשנות ורגזנות, האדם נדרש לעבוד את ה' ולתקן את עצמו, ולהגיע לשלמות רוחנית.

בלעם הרשע התפעל מעבודת ה' של ישראל מהקימה בבוקר, מהריצה לעבודת הקודש, מחטיפת המצוות, מאמירת קריאת שמע על מיטתו כשהוא עייף וייגע. כל אלה עבודות הכרוכות בהתגברות עצומה על יצר הרע. זה לא היה מוכן בלעם לעשות, די לו בזה, שהוא חכם מלומד פיקח ונביא, ובכך נסתיים תפקידו עלי אדמות, עבודת השם ללא שיפור המידות- מתלמידיו של בלעם הרשע!

בברכת שבת שלום

הרב אליהו חיים פנחס

רב ק"ק "עין חמד"- מבשרת ציון

פירש ה'אור החיים' הקדוש: בלעם - בידוע את מעשיו הרעים ותועבותיו, וכי רשע שבאומות הוא, ואתונו הייתה לו סוכנת, ולפי שעמד על מזגו, שהוא רע בתכלית הרע, ונמנע ממנו עשות ישר, נתאוה לבו ושכל דבר שיוכל עשוהו, שבשעת דכדוכה של מות ייטיב דרכיו ומעשיו, ויהיה ישר באדם וימות מות ישרים ויזכה "ותהי אחריתי כמהו" שיזכה לעולם הבא ליום שכולו טוב. עד כאן. [אפשר שזה הטעם שזכה לתיקון כפי שכתבו המקובלים, שבלעם נתגלגל בחמורו של רבי פנחס בן יאיר, כיוון שביקש ורצה למות כמו הצדיקים, הועילה לו].

אמר רבי זלמן סורצקין זצ"ל, שמעתי מפי ה"חפץ חיים": מי שרוצה למות כיהודי, צריך לחיות כיהודי... אבל הרשע הזה רוצה לחיות כ"גוי" ללא עמל ויגיע, ורוצה למות כיהודי - דבר זה אינו אפשרי.

ובזה מיושב, לכאורה דמותו של בלעם נראה מוזר מאד, מחד גיסא אנו מוצאים - ולא קם עוד נביא בישראל- אבל באומות העולם קם, ומיהו? בלעם.

הרי שבלעם היה באומות העולם מה שהיה משה רבינו לישראל. ומאידך גיסא אנו מוצאים את בלעם כאדם מושחת וכפי שאומרים עליו חז"ל שבא על אתונו.

ושוב, מחד גיסא אומר בלעם: "כי מראש צרים אקראנו (במדבר כג, ט)". פירש רש"י- התפעל משורשם של ישראל מאבותיהם

העלון מוקדש להצלחת

יצחק אריאל בן טובה יניב בן גילה
שמואל אימן בן אסתר זרי מאיר ישראל בן רחל ברכה- ליאור יהושע סומך וב"ב יהודה אריה בן רחל ברכה עינת בת רחל ברכה רחל ברכה בת פדילה דליה ארז מזרחי וב"ב נעם יצחק בן רחל ברכה יוסף ליאור בן דליה אפרת פרנסה בקלות ובשפע נטלי בת יונת שלמה בן רקפת ודנה דוד

דיווג הגון וכשר במהרה

אורן בן אסתר רותית בת סימי סיון בת אסתר יוסף בן רוחמה

זרע קודש בר קיימא

גלית בת מסודי אליהו זרי בן ימנה אילנה בת רוחמה שמואל אימן בן אסתר זרי סיון בת אסתר

רפואה שלמה

הראש"ל צ' הרה"ג עובדיה יוסף בן גורג'יה הגה"צ אליעזר ברלנד בן עטיא שליט"א מאיר ישראל בן רחל ברכה יצחק בן עזרא ימנה ניזירי בת סטה- בריאות ואריכות ימים מרדכי ניזירי בן טובה- בריאות ואריכות ימים מאיה בת עדי דליה אפרת בת נעמה גילה בת אקבאל - בריאות ואריכות ימים אסתר בת סוליקה סימי בת סוליקה אורן בן אסתר מזל בת חנה אורן בן אסתר ברכה בת עכה- בריאות ואריכות ימים יהודית אסתר פראדל בת חיה- בריאות ואריכות ימים יהודה בן סעידה עינת בת רחל ברכה נעם יצחק בן רחל ברכה שירה שילת בת אורלי אקבאל בת נושפארין רפאל משה בן רחל תמר פורטונה בת מיסה רפאל משה בן רחל רחל בת זוהרה דניאל רפאל בן חגית אליהו בן גוהר פנינה ומירה בת מונאבאר- נחת מכל יוצאי חלציהם מוריה בת רחל ברכה נחום בן כיריה יהודה אריה בן רחל ברכה טובה בת אורה שלו בן מזל פתימה כל עם ישראל

י"ד תמוז תשע"ג		22/06/2013	
פרשת בלק			
הפטרה: "והיה שארית"- מיכה פרק ה			
ר"ת	יציאה	כניסה	י"ם
21:21	20:30	19:10	
21:18	20:33	19:27	ת"א
21:22	20:35	19:21	ח"פה
21:17	20:29	19:26	ב"ש

שואל ומשיב בהלכה – הפרשת חלה

מתי עיסה מתחייבת בחלה?

שאלה

להלן סיכום ההלכה מפי הרב אליהו חיים פנחסי, מפקח ענף הכשרות- רבנות מבשרת:

תשובה

אין חייבים בחלה אלא עיסה, העשויה למאפה, שיש עליו תואר לחם. **מקורות:** שו"ע (יו"ד סימן שכט ס"א) שנאמר: "והיה באכלכם מלחם הארץ". ואפייה היינו, שאופה את הבצק בתנור או בסיר עוגה או על גבי מחבת, שלא באמצעות נוזלים. **מקורות:** שו"ע (שם ס"ב). וגבי סיר עוגה כ"כ בספר לקט העומר (פ"ד הערה ו).

מה שנותנים מעט שמן או מרגרינה על גבי מחבת או תבנית אפייה, כדי שלא ידבק הבצק, אין דינו כבישול לעניין זה. **מקורות:** ראה רמ"א (או"ח סימן קסח ס"ד).

לחם שנאפה במיקרוגל, יש אומרים שחייב בהפרשה כדין אפייה. **מקורות:** ספר שבות יצחק (פרק י אות ב) דלא גרע מעיסה שעשאה כעכין ואפאה בחמה דחייבת בחלה. ושכן דעת הגרש"ז אוירבך זצ"ל והגרי"ש אלישיב

ויש פוטרים מהפרשה. **מקורות:** הגר"ח פ"י שייברג בקובץ אורייתא (חלק יח עמוד קמח) וכ"כ בספר גנזי ברכה (עמ"ס ברכות סימן טו).

העושה עיסה עבה על דעת לבשלה או לטגנה- עיסה זו פטורה מן החלה. **מקורות:** כדברי הגמרא בפסחים (לז ע"ב) "והיה באכלכם מלחם הארץ (במדבר טו, יט)"- אין קרוי לחם אלא כשהוא דרך אפייה, שנאמר 'וְאָפוּ עֶשֶׂר נָשִׁים לְחֶמְקָם בְּתַנּוּר אֶחָד (ויקרא טו, כו)'. וכ"פ השו"ע (יו"ד סימן שכט ס"ג). הראש"ל בספרו הליכות עולם ח"ה (עמוד רכה). וע"ע שו"ת אור לציון ח"ב (עמוד צח).

ולכתחילה, נכון להפריש ללא ברכה. **מקורות:** הש"ך (שם סק"ד) כתב להחמיר היות והרבה פוסקים חולקים וס"ל שאם היתה בלילתה עבה חייבת בחלה, ולכן יש להפריש חלה ללא ברכה. וכ"פ הגרי"ח בבא"ח (ש"ב שמיני אות ד). וכן מנהג בני אשכנז.

אולם באופן שבשעת הלישה היה בדעתו לטגנה, ולבסוף נמלך ואפה אותה, חייבת בחלה בברכה. **מקורות:** שו"ע (יו"ד סימן שכט ס"ג).

כאשר הבלילה רכה ועומדת לבישול או טיגון, פטורה מן החלה לכל הדעות. **מקורות:** ש"ך (שם).

קוגל ופשטידות הנעשות מאטריות, שמבשלים אותם תחילה, ואחר כך מניחים אותם בתנור, כדי שיתקשו האטריות, פטורים מן החלה. **מקורות:** שו"ת אבן ישראל ח"ז (סימן מב), שו"ת מנחת שלמה ח"ג (סימן קנח אות טז). ודעת הגרי"ש אלישיב לחייב בחלה, הביא דבריו בספר דרך אמונה ח"ד (עמוד פד).

כח הדיבור

עד כמה עצום כוח הדיבור, ברכה או חלילה קללה ואף מלים אחדות- זאת לא ניתן לשער. להלן סיפור מופלא שהובא בספר "השרף מבריסק" בו ניתן ללמוד מעט עד כמה עלינו להיזהר מכל דיבור היוצא מפינו. ומעשה שהיה- כך היה:

כשעלה המהרי"ל דיסקין לירושלים הביא עמו את דוד, הילד היתום שגדל בביתו. גדל הנער בצילו של רבינו והיה לתלמיד חכם וירא שמים כה מופלג עד שרבינו היה שולח לו בערב ראש השנה פיתקה, שיתפלל עליו שיזכה ליראת שמים...

לימים התחתן ונולדו לו שלוש בנות. חלתה הבכורה ונפטרה ל"ע. בימי השבעה החלה הבת השניה לבכות 'מתגעגעת אני לאחותי'. כאשר בא המהרי"ל דיסקין לנחם, סיפר רבי דוד, שהילדה אינה מניחה להם, כל הזמן היא בוכה ואומרת, שהיא רוצה ללכת אל אחותה!. שאל: 'מה לומר לה?'. ראה רבינו מה שראה ואמר: "אמור לה, שעוד מעט היא תלך אל אחותה!".

לא יצאו ימי השבעה והפעוטה בת השלש נפטרה... שוב בא המהרי"ל דיסקין לנחם ואמר: "ראיתי כי נגזרה גזירה. מהבת השלישית תראו דורות מבורכים". ואכן כך היה, הבת גדלה ונישאה לג"ר שמואל מועד, והקימה בית לתפארת.

רבי דוד מכל מקום האשים את עצמו באסון, שפקד את ביתו: בכל אשם הדיבור המשוחרר, דיבור ללא מחשבה, פסוק מפורש הוא "למה יקצף האלקים על קולך וחבל את מעשה ידיך (קהלת ה,ה)" – אומרת הגמ' 'אלו בניו ובנותיו של אדם' (שבת ל"ב:). החליט לגזור על עצמו שתיקה, במשך עשרים ושלוש שנים עד יומו האחרון שתק! שם משפחתו אופנהיימר נשכח, 'רבי דוד שותק', כך הכירוהו כולם.

פעם הוצרך להיוועץ ברבינו, עלה לביתו, והחליט לפרוץ את גדר השתיקה 'הן יוהרה היא ליטול עטרה בפני הרב הדומה למלאך'. (כך כונה רבינו הגאון ר' משה יהושע יהודה לייב דיסקין זצוק"ל מבריסק כשרף מבריסק) אולם, אך ראהו רבינו, הגיש לו קולמוס ודף נייר...

מנויים

לקבלת העלון חנם ב- email:
מידי שבוע, שלח את כתובתך אל:
PnineEH@gmail.com

הקדשת העלון

נתן להקדיש את העלון לעלוי נשמת, לרפואה שלמה, להצלחה, חזק הגון, חזרה בתשובה וכו' נא לפנות לליאור בטל' 0504-115673
כתבת המערכת: עבור ליאור עצמון, רח' הבשם 26 ת.ד. 83375 מברשת ציון. מקוד 90805

לשאלות בהלכה

לשאלות נא לפנות לרב אליהו חיים פנחסי בטל' 054-7646633



רבי חיים בן עטר זצ"ל המכונה "אור החיים" הקדוש: נולד בסאלי בשנת ה'תנ"ב (1696). נקרא על שם סבו שהיה צדיק, עשיר, ושקידתו בתורה הייתה רבה עד שגם בלילי תמוז עסק בה רוב הלילה, החזיק בידו ת"ח רבים והאריך ימים יותר ממאה שנים, נפטר בשנת ה'תפ"א (1721). נכדו, 'אור החיים' היה תלמידו, והתנהג כמותו בענווה, בשקידה בתורה, בחסידות ובסיוגופים. הצטייר כפרשן מקרא, מקובל ופוסק הלכה. הבעש"ט אמר עליו כי הוא "ניצוץ של משיח".

בחודש אב ה'תק"א (1741) עלה עם שלושים מתלמידיו ובני ביתם לא"י דרך אלכסנדריה, והם התיישבו בעכו. משם ערך "זיירות" עליות לקברי קדושים בגליל והגיע גם לטבריה. ר' חיים בן עטר ותלמידיו עברו מעכו לפקיעין, ובסוף שנת ה'תק"ב (1742) עברו לירושלים שם הקים שתי ישיבות, אחת לתורת הנגלה ואחת לנסתר. נפטר בירושלים במוצ"ש ט"ו תמוז ה'תק"ג (1743). חי כ-47 שנים. ציונו בהר-הזיתים. הצדיק לא הניח זרע אחריו.

סבא: ר' חיים (מצד אביו). **אביו:** ר' משה. **נשותיו:** מרת פצוניה (זיווג ראשון- בת דוד הנגיד משה בן עטר בסאלי), מרת אסתר (זיווג שני). **אחיו:** ר' משה. **מרביתיו:** ר' חיים (סבו), ר' משה (אביו). **מתלמידיו:** ר' חיים יוסף דוד אזולאי (החיד"א), ר' אברהם ישמעאל חי סינגוטי, ר' דוד חסן, ר' שם טוב גבאי, ר' יונה נבון. **מספריו:** **אור החיים- פירוש על מסכתות ברכות, שבת, הוריות וחולין פירי תואר- חידושים על ש"ע י"ד. ראשון לציון-**

התורה יחפץ ה'- חידושים על חידושים על הש"ס יארץ החיים

בתקופה שהתגורר בעל ה"אור החיים" הקדוש הלא הוא רבי חיים בן עטר זיע"א בעיר סאלי שבמרוקו, התגורר בעיר ראבט הסמוכה יהודי שהיה עשיר גדול, והתהפך עליו הגלגל עד שהתרושש לגמרי מנכסיו. יצא האיש מראבט ונדד בעיר מרוקו, על מנת לחפש לו תעסוקה לפרנס את בני ביתו הרבים שהיו סמוכים על שולחנו. ביטחונו היה חזק בבורא עולם, שיזמן לו כדי מחייתו. ואכן, 'הבוטח בה' - חסד יסובבנהו', השקיע האיש בעסקים שונים, ומצבו החל להשתפר אט-אט, עד שאסף סכום כסף נכבד שאפשר לו לשוב לעיר מוצאו. בדרכו חזרה לביתו, עבר בעיר סאלי - עירו של ה"אור החיים" - אשר בה היה לו ידיד ומכר משכבר הימים.

מכיוון שנקלע למקום בערב שבת, ולא הייתה לו שהות להגיע לעיר ראבט לפני שבת, הוזמן הלה על ידי חברו להתארח אצלו בשבת קודש. נענה האיש להזמנה בשמחה, ואף מסר לו את צרור כספו, שהרוויח בתקופת נדודיו לשמירה עד צאת-השבת. במוצאי שבת לאחר ההבדלה, ניגש מיודעינו האורח למארחו, וביקש את הפיקדון שהפקיד בידיו. אך לתדהמתו כפר הלה בכל, "לא הפקדת בידי אף לא פרוטה אחת" - אמר לאורח הנדהם. משעמד האורח על דעתו, והתחנן בפניו להשיב לו את כספו, שעמל עליו זמן רב ביגיעה רבה. הרעים עליו המארח בקולו: "האיך מתבייש? בביתי לנת ועל שולחני אכלת, ולבסוף אתה קם ומעליל עליי עלילות דברים!?"

ראה היהודי, שבטובות לא יעלה בידו להוציא את כספו מידי של הרמאי, והחליט לתובעו לדין תורה אצל רבנו חיים בן עטר. ניגשו שניהם לבית הרב, ושטחו את טענותיהם לפני הרב, הלה טוען, שהפקיד את כספו בידי חברו, והלה טוען, לא היו דברים מעולם. שאל ה"אור החיים" הקדוש את האורח: "האם היה עד ביניכם בשעה שהפקדת ממונך בידו?" השפיל האיש את עיניו ואמר: "לא היה עד בינינו, המעשה היה סמוך מאד לכניסת השבת, ולא הספקתי להעיד על כך עדים, רק זאת אני זוכר, שבזמן מסירת הכסף ישבנו שנינו תחת עץ, ואז הוצאתי מכיסי את צרור הכסף ומסרתיו לו".

מיד אורו עיניו של הרב, באמרו לאורח: "גש נא לעץ הזה והזמן אותו להעיד את עדותו". המפקיד, שהכיר ברבנו שהינו קדוש ובעל מופת, יצא מיד לדרכו לזמן את העץ לבוא להעיד, בלי להרהר אחר הדברים. ואילו המארח נשאר בבית הרב. כעבור כמה רגעים, אמר הרב, כמסיח לפי תומו: "בוודאי הגיע כבר האיש אל העץ" - "מה פתאום, רבי!". השיב המארח כלאחר-יד - "עדיין רחוק העץ, ואינו יכול להגיע אליו כל כך מהר". התבונן הרב באיש הכופר בפיקדון, בתתו בו מבט נוקב, ואמר: "קום והשב לו ליהודי את כספו".

לפליאתו של האיש, כיצד חרץ הרב את גורלו ללא שמיעת ה"עד", ענהו הרב: "אם טענתך צודקת, שלא היו דברים מעולם, והלה לא הפקיד מאומה בידך, מהיכן יודע אתה את מקומו של העץ?". ללא אומר ודברים, החזיר האיש בבושת פנים את צרור הכסף בשלמותו לבעליו. מיד לאחר מכן ניגש האורח ל"אור החיים" הקדוש, נישק את ידיו, והודה לו, על כי בחכמתו גילה את האמת, ודן דין צדק.

במהלך שנת ה'תשנ"ח התגלתה מחלת חשוכת מרפא בגופו של נער, בנו של אחד מיקירי ירושלים התורניים. אביו של הנער שמע בעצת חבריו ועלה לבית העלמין בהר הזיתים, שם נעמד להתפלל לרפואת בנו ליד קברו של ר' חיים בן עטר, "אור החיים" הקדוש. משסיים לומר את פרקי התהלים המיוחדים לתפילה על החולה, קיבל על עצמו ללמוד מדי שבת בשבתו בספר "אור החיים". לתדהמתם של הרופאים, הבן החל להתאושש, ולא עבר זמן רב עד שהבריא לחלוטין.

זמן קצר לאחר מכן שמע האב, כי הרב של רמת חן, הרב יעקב יוסף אוירבך, איבד את מאור עיניו בעקבות החמרה במחלת הסוכרת. הרופאים טענו בכל תוקף שאין תרופה או טיפול רפואי כלשהו שיכולים להשיב לו את ראייתו. מיהר האיש לביתו של הרב אוירבך והציע לו לפקוד את קברו של ר' חיים בן עטר.

"ביקש הרב חנינה בעד נפשו שיאירו עיניו כמקודם, כדי שיוכל מכאן ולהבא ללמוד כל שבוע בספר "אור החיים". הרב התקשה להאמין, כי ישועתו תבוא ממעשה זה. ברם, לאחר הפצרות מרובות, נסע יחד עם האב להר הזיתים, נעמד ליד קברו של הצדיק ושפך לבו כמים. הוא ביקש שיתעוררו עליו רחמים רבים בזכות הצדיק, שיאירו עיניו, כדי שיוכל ללמוד מדי שבת בספר "אור החיים".

בשובו לביתו פתח הרב אוירבך את הספר, שהיה בספרייתו. לתדהמתו הבחין, כי הוא יכול לראות מעט מעט, כמתוך ערפל. למחרת ניסה שוב ואז כבר ראה טוב יותר, ובתוך ימים ספורים נפקחו עיניו לגמרי. הרופאים הודו, כי מדובר בנס רפואי של ממש. כמה צדקו חכמי ונציה שכתבו בהסכמתם לספר: "הטועם מיערות דבשו- יאירו עיניו, כי כשמו כן הוא: אור החיים".

למוד בספר אור החיים הקדוש

להלן סיפור מפעים שעובד מעלון 'אהבת ישראל' בו ניתן לראות בעליל, כי אדם הלומד בכל יום בספרו הקדוש של רבינו חיים בן עטר במשך עשר דקות בודדות- אין ספק, שיזכה לראות ניסים ונפלאות. ולהלן הסיפור מפי בעל המעשה: עוד מילדותי עד גיל 42 הייתי אדם חסר ביטחון עצמי לחלוטין, כל ימי חששתי מאד להיות בחברת אנשים, השתדלתי תמיד להיות לבד, והכל בגלל גמגום קשה מאד, שפקד אותי מגיל קטן. אני זוכר את אותם לילות אפלים כואבים וקשים, שהיו מנת חלקי, בהם היו הוריי מבקשים ממני להצטרף אליהם לאירוע משפחתי כזה או אחר...

תמיד סירבתי, חששתי שאצטרך לענות לשאלות, שישאלוני באותו האירוע, מספיק שישאלוני רק לשמי, וגמגומי הקשה יגרום לי להתייטר ולהתבייש מאד, כיוון שהייתי מתאמץ במשך כחצי דקה לומר את שמי, ולפעמים אף יותר מכך! לא אחת יצאתי מחוץ לאולם ופרצתי בבכי סוער על רוע מזלי מחמת גמגומי הקשה.

כתוצאה מכך, מגיל שמונה בערך סירבתי בכל תוקף להתלוות להוריי, כשהיו יוצאים עם אחיי ואחיותיי הקטנים והגדולים לאירועים משפחתיים. תמיד ביכרתי להשאר בבית לבדי, נכנס למיטה ומרטיב את הכרית בדמעות רבות ומרות ובוכה ומתקשה להשלים עם מר גורלי.

כך גדלתי, כשבמשך השנים אף בין חבריי ללימודים היו כאלה, ששמחו ללעוג לי ולביישני בפני כל ילדי הכיתה. לא היה לי יום אחד במשך 42 שנה ללא בזיונות, אני יכול לכתוב כמעט בוודאות, שלא היה יום שלא הסתגרתי בו בשירותים במשך כל זמן ההפסקה בבית-הספר וכך מנעתי מעצמי ביזיונות ובושות מידי יום ביומו.

גדלתי, רוב חברי הצליחו לישא אישה ואף זכו לילדים, ואני הייתי אי שם הרחק, כיוון שחששתי מאד לפנות לשדכנים מאחר שחששתי מאוד להיפגש עם בת זוג. לאחר שהרהבתי עוז בנפשי ופניתי לשדכנים, תמיד סורבתי ולא זכיתי מעולם לפגישה נוספת, כשרובן המוחלט של אותן בנות אמרו מפורשות, שגמגומי הקשה מפריע להן מאד. לא ידעתי מה לעשות ומאין יבוא עזרי.

באחת השבתות קראתי על הסגולה הנפלאה אודות הלימוד בספר "אור החיים" הקדוש במשך עשר דקות בכל יום ומיד החלטתי ואף קיבלתי על עצמי לעשות זאת ואמרתי מפורשות, שכל רצוני לזכות בזכות לימוד זה לפגוש את בת זוגתי ושלא אגמגם כלל, כשאפגוש אותה.

כעבור שבועיים מתחילת לימודי בספר "אור החיים" הקדוש הכרתי את אשתי היקרה, ובפגישתינו הראשונה נוכחתי לראות שאיני מגמגם כלל, לעולם לא אשכח את אותה הנאה, שהיתה לי בהיעלמות גמגומי, פשוט לא האמנתי על עצמי, וברור היה לי ש"אור החיים" הקדוש פעל למעני.

אך הכל היה טוב ויפה אך ורק בפגישה איתה, כיוון שמיד לאחר מכן חזרתי לגמגום קשות ונוראות כמקדם. לא הבנתי למה!!! מדוע איתה הדיבור קולח מפי חלק ועם אחרים כמעט ואיני יכול לדבר?! יתירה מזאת: איך אפגוש את הוריה? כמה מוזר יהיה להם וכמה עוגמת נפש תהיה לי, כשאגמגם בשיחתי איתם לאחר שיראו בשיחתי הרצופה איתה?

באחד הבקרים בו הייתי מאושר מפגישה נפלאה, שהיתה לי בלילה הקודם, שבה לא היה אף לא שמץ של גמגום, ישבתי ושאלתי את עצמי שוב: מדוע? מדוע רק איתה איני מגמגם?

לפתע קפצתי משמחה, כשנזכרתי שבאותו יום בו קיבלתי על עצמי ללמוד 10 דקות. הדגשתי ואמרתי, שהנני עושה זאת כדי שלא אגמגם, כשאפגוש את בת זוגתי, ואכן זה מה שקרה, שרק בפגישתיי איתה איני מגמגם, אך לאחר מכן הכל חוזר לכשהיה, מיד קיבלתי על עצמי ואמרתי: "ריבונו של עולם!! אני מקבל על עצמי להוסיף עוד 10 דקות של לימוד ב-"אור החיים" הקדוש, וזאת כדי שהגמגום יוסר ממני לחלוטין ולא אגמגם כלל".

איני יודע איך להודות לאבינו שבשמים על הנס הגדול, שהתרחש ימים ספורים לאחר מכן והגמגום נעלם לחלוטין, הפכתי להיות המאושר באדם, הוצפתי בשמחה ואושר, חיי השתנו מקצה לקצה, הרגשנו שאנחנו משלימים זה את זה וזו את זה, ובתוך חמישה שבועות באנו בברית הנישואין.

כל קרובי משפחתי, כולם ללא יוצא מן הכלל, עמדו בפעמים ונרגשים, כששוחחתי עימם בפעמים הראשונות ללא גמגום! את ההלם בפניהם ניתן היה לראות, וכמובן שכולם שאלו, כיצד אירע הנס הגדול. לאחר שסיפרתי להם, חלקם התחזקו מאד ואף קיבלו על עצמם ללמוד בכל יום בספר "אור החיים" הקדוש כדי לקבל ישועות לכל מיני בעיות שפוקדות אותם, ואכן זכו ועדיין זוכים אף הם וקוצרים ישועות, וכמעט בכל יום אני מתעדכן בישועה נוספת, שהתרחשה ב"ה בזכות לימוד זה.

ניתן לקבל חינם את פירוש 'אור החיים' הקדוש במייל מדי שבוע בשבוע. למעוניינים- נא לשלוח מייל למערכת

<p>הרב שמואל בן שמחה דרז"ל הרב מרדכי צמח בן מזל אליהו זצ"ל עמרם בן חנה ז"ל נעמי בת כותון ע"ה מרים בת בלה ע"ה צדיק חכם בן חזלה ז"ל שני בת אסתר ע"ה מסודי בת חביבה ע"ה יונה בן סעדה ז"ל</p>	<p>הרב יצחק בן תפאחה כדורי זצ"ל הרב יעקב בן מרגלית זצ"ל שמואל בן רבקה ז"ל משה בן רוזה ז"ל אביחי בן אסתר ז"ל נעימה בת גורג'יה ע"ה דוד בר חסיבה ז"ל מסעוד בן יקוט ז"ל שמעון בן שמחה ז"ל</p>	<p>הרב שבתי בן אסתר יא אטון זצ"ל מאיר מורד בן שושנה ז"ל אביבה בת אירין ע"ה אברהם בן יונה ז"ל יצחק בן חביבה ז"ל אהרון (אורי) בן רבקה ז"ל חי זיזי בן קלרה ז"ל יוסף בן סעדה ז"ל אסתר בת נעמי ע"ה</p>	<p>לע"נ תמצ"ה</p>	<p>הרב מנחם בן ויקטוריה בצרי זצ"ל יעקב בן סלימה ז"ל גאולה בת טובה ע"ה עמירם בן דבורה ז"ל הרב עוליאל ישועה בן סטה מקנין זצ"ל דרור יהושע בן ארץ מיוחס ז"ל דב בן מזל ז"ל סוליקה בת עישה ע"ה שמעון בן חנה ז"ל</p>
---	---	---	-----------------------	---